

תת"ע 29802/08 - מ.י. ענף תנועה ת"א נגד יעקב תפעאוויק

בית משפט השלום לתעבורה בתל אביב - יפו

תת"ע 29802-08 מ.י. ענף תנועה ת"א נ' תפעאוויק
בפני כב' השופט אריה זרזבסקי

בעניין: מ.י. ענף תנועה ת"א

המאשימה

נגד

יעקב תפעאוויק ע"י עו"ד עוה"ד חיים כהן

הנאשם

הכרעת דין

כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו נהיגה בשכרות בניגוד לסעיפים 62(3), 64 ד (א) ו- 39א לפקודת התעבורה, תשכ"א - 1961, וזאת על רקע סירובו לבצע בדיקת נשיפה בינשוף.

אין מחלוקת בין הצדדים בעניינים הבאים:

1. הנאשם נהג ברכבו מ.ר 29-329-02 בכביש 20 לכיוון דרום בק"מ 16, ביום 25.07.08 בשעה 04:30 או בסמוך לכך כשהוא נעצר לבדיקה שגרתית.
2. הנאשם שתה 2 בקבוקי בירה עובר לנהיגתו.
3. הנאשם סירב לבצע בדיקת נשיפון.
4. הנאשם ביצע בהסכמה בדיקת מאפיינים.
5. הנאשם סירב לבצע בדיקת ינשוף.

המחלוקת בין הצדדים הינה כדלקמן:

לגירסת המאשימה: הנאשם סירב לבצע בדיקת שכרות במכשיר הינשוף, אף שנדרש להיבדק כדין והוסברו לו משמעויות הסירוב. כמו כן, לאור הכישלון בבדיקת המאפיינים יש לקבוע כי הנאשם נהג בשכרות.

לגירסת הנאשם: באשר לסירוב לביצוע בדיקות, הוא שיתף פעולה והציע לבצע בדיקת דם, למעט בדיקת ינשוף וזאת

בשל הימנעות סטרילית. כמו כן, אין לבסס את ההרשעה בשכרות על סמך דו"ח המאפיינים.

דין והכרעה:

1. מטעם המאשימה העיד ע"ת/1 רפ"ק צבי תאג, אשר ערך את טופס שימוע על פסילה מנהלית ת/1 לנאשם שם ציין בדברי הנאשם: **"אני לא מכניס משהו לפה שאני לא מכיר"**. במסגרת החקירה הנגדית נשאל ע"ת/1 **"הנאשם לא אמר לך, אני לא מכניס לפה משהו שאני לא מכיר, אלא אמר שהיה מישהו שהקיא על המכשיר לפני כן?"**. ע"ת/1 השיב - **"רשמתי מה שאמר לי הנהג"**, (עמ' 6, שורות 27-29 לפרוט' 20 ינואר 2013).
2. מטעם המאשימה העיד ע"ת/מס' 2 המתנדב אורן פלד אשר באמצעותו הוגשו בין השאר המסמכים הבאים: הזמנה לדין ת/2, דוח עיכוב ת/3, דוח פעולה באכיפת נהגיה בשכרות ת/4.
3. בנסיבות המקרה של ת/2 מצוין ע"ת/2 כי: **"הנהג שהיה לבדו ברכב הדיף ריח חריף של אלכוהול ... ביקשתי מהנהג לנשוף בנשיפון אולם סירב בטענה כי ראה בטלוויזיה כי המכשיר מכיל חיידקים ... הנהג נתבקש לבצע בדיקת נשוף אולם סירב ישב על טענתו כי ראה בטלוויזיה כי המכשיר מביא מחלות"**.
4. בנוסף, עולה מסעיף 5 לת/4 באשר לבדיקת נשיפון, כי ע"ת/2 ציין בפני הנאשם שהמכשיר נמצא בשקית אטומה וסטרילית.
4. מת/2 עולה כי הנאשם הגיב להאשמות כנגדו, ובדברי הנהג טען שהוא לא שתה. לעומת זאת, בת/3 הנאשם שינה את גרסתו בה דבק גם במהלך עדותו כי שתה 2 בקבוקי בירה.
- עוד יצוין כי בדו"ח העיכוב ת/3 צוינה תגובת המעוכב בסעיף 5 לפיה: **"אני לא מאמין במכשיר הזה שמעתי שזה מביא מחלות, שמעתי את זה בטלביזיה לא מעניין אותי מה שאתם רוצים אני לא עושה"**.
5. מהחקירה הראשית של הנאשם עולה כי כאשר נשאל ע"י ב"כ **"מפנה לת/4 נכון שלא חתמת על המסמך? השיב הנאשם: "נכון, קודם כל אני לא יודע לקרוא עברית, שנית ראיתי שהשוטר לא דובר אמת ולא רשם אמת"** (עמ' 12 שורות 23-25 לפר', ושורות 16 - 19 בעמ' 18 לפר', מיום 24 דצמבר 14).

מחד גיסא, הנאשם טוען שלא חתם על המסמך מכיוון שאינו יודע לקרוא עברית, ומאידך גיסא טוען שראה שהשוטר אינו רושם אמת. **תמוה הדבר, כיצד הנאשם זיהה שהשוטר אינו רושם אמת באם אינו יודע לקרוא עברית.**

6. כאמור, המחלוקת בין הצדדים נסבה בין היתר האם הנאשם סירב לבצע בדיקת שכרות. באשר לכך, יצוין כי מרבית טענותיו של הנאשם הועלו לראשונה בהליך שמיעת הראיות ולא הועלו בעת רישום הדוח ת/2, דוח הפעולה ת/4, דוח השימוע ת/1 ודוח העיכוב ת/3.

במסגרתן ניתן למנות את:

א. "ביקשו ממני לעשות בדיקת אלכוהול, הסכמתי, היה בן אדם לפני שיכור לגמרי, הוא הקיא על המכשיר ועל הניידת, המכשיר היה בתוך הניידת, והכל היה מגעיל", (עמ' 12, שורות 13-14 לפר' 24 דצמבר 14).

ב. "אני מוכן לעשות בדיקת דם באיזה בית חולים שיבחר", (עמ' 12, שורות 15-16 לפר' 24 דצמבר 14).

7. טענות אלה הינן כבושות, ויש בכך כדי להפחית ממשקלן כליל. מנגד, ע"ת/1 וע"ת/2 ציינו כי הטענות של הנאשם התבססו על חששו לכאורה של הנאשם מהמכשיר בשל מחלות כמפורט לעיל. כמו כן, לא נמצא תיעוד באשר לטענת הנאשם כי ביקש לבצע בדיקת דם כחלופה לבדיקות שהוצאו לו. יש לציין, כי גם אם תתקבל גרסת הנאשם כי ביקש לבצע בדיקת דם כחלופה לבדיקות שהוצאו לו, אין חובה לע"ת/2 להיענות לבקשה זו.

בעניין זה נפסק ברע"פ 8624/11 עזרא אליסי נ' מ"י ע"י כב' השופט רובינשטיין לאמור:

"מקום שהשוטר דרש שתיערך בדיקת "ינשוף" והנהג בחר שלא להעתר לדרישתו, כמוהו כמי שנהג ברכב בהיותו שכור. הרשות לדרוש בדיקת נשיפה עומדת לבדה ללא קשר לסוגים אחרים של בדיקות כגון בדיקת דם ... השוטר רשאי לבחור בבדיקה, ואינו כפוף אלא למגבלות שבסעיפים עצמם, ובוודאי לא לסוג הבדיקה שמעוניין בה הנבדק".

יצוין כי בעניין זה נחקר ע/ת 2 לאמור:

ש. אני אומר לך שהנאשם אמר לך שהמכשיר מלוכלך בקיא של מישהו אחר?

ת. מבלי לזכור את האירוע, מצב כזה מעולם לא קרה לי, אם היה קורה דבר כזה

היית זוכר". (שורות 7 - 9 בעמ' 11 לפר' מיום 26.6.13)

ע/ת 2 ציין בנסיבות המקרה ת/2 כי הסביר לנאשמת את משמעות הסירוב. כמו כן, במוצג ת/4 בסעיף 8 סומן כי ע/ת 2 הקריא לנאשם את האמור בסעיף בכל הנוגע לדינו של נהג המסרב לתת דגימת נשיפה - רואים אותו כמי שעבר עבירה של נהיגה בשכרות שעונשה פסילה בפועל של שנתיים לפחות ועונשים נוספים הקבועים בחוק.

ע/ת 2 ערך לנאשם בדיקת מאפיינים וזו פורטה בסעיף 7 לת/4 ממנה עולה כי הנאשם כשל במבחן של הליכה על קו שם צוין כי התנדנד ובמבחן הבאת אצבע לאף - החטיא הבאת אצבע לאף. התרשמות הכללית של השוטר היתה כי הנאשם נמצא תחת השפעת אלכוהול בינונית.

8. במסגרת חקירתו הנגדית של הנאשם, הנאשם טען כי למרות שעבר זמן כה רב, הוא זוכר 90% מהאירוע. לעומת זאת, כאשר נשאל "לא זכרת שהרכב בעצם רשום על אחיך והוא היה בשימוע?", הנאשם השיב: "בסדר, נכון, לפעמים אתה זוכר דבר אחד ולא זוכר דבר שני", (עמ' 16, שורות 24-25 לפרוט' 24 דצמבר 14).

כמו כן, לא זכר הנאשם כי התבקש לנשוף למכשיר הינשוף וזכר רק בשקית עם חתיכת הפלסטיק (עמ' 16 - 17 לפר').

9. הנאשם במסגרת החקירה הנגדית, ציין כי נשאר עד הבוקר עם השוטרים, מכיוון שחיכה שיבואו לקחת אותו, ולא נראה לו הגיוני להתקשר לאדם בלילה שיבוא לקחת אותו. יחד עם זאת, במסגרת עדותו הראשית ציין כי האירוע כולו החל בשעות הלילה המאוחרות סביבות אחת, שתיים בלילה, כאשר הוזעק מביתו בירושלים, כדי לעזור לחבר בתל אביב בשל בעיה בגלגל.

תמוה הדבר שהנאשם עצמו, מציין כי כאשר הזעיקו אותו למתן עזרה בשעות הלילה המאוחרות הדבר נראה הגיוני. לעומת זאת, אם הוא זה הזקוק לעזרה בשעות אלה, הדבר אינו הגיוני. בנוסף, ניתן למצוא בדברי ע/ה ג'וליאני ווליד בעדותו בחקירה נגדית:

ש. איפה היית בזמן שהתקשר אליך?

ת. עם החבר שלי בת"א.

ש. כלומר אם רצה להתקשר אליך מאיזה סיבה היה יכול להתקשר אליך.

ת. זה ערב, זה היה לילה, אם רצה עזרה ואני יכול לעזור למה לא. הנאשם יצא כדי לעזור לי ולחבר.

(עמ' 19, שורות 31-32, ועמ' 20 שורות 1-3 לפרוט' 24 דצמבר 2014).

עמוד 4

10. יצוין, כי הלכה פסוקה שניתן להוכיח נהיגה בשכרות ולהרשיע את הנאשם בעבירה של נהיגה בשכרות גם על סמך ראיות נוספות המתבססות על ממצאי התנהגות בהתאם לסימנים מאפיינים של שכרות.

בעניין זה נפסק לאמור:

"קבילותו של מכשיר "הינשוף" איננה ממין הענין, ככל שבראיות התביעה די כדי להרשיע את המבקש גם בלעדיו. גם בבקשה שבפניו אלו הם פני הדברים: המבקש הודה בשתיית כוס יין וחצי כוס בירה, הוא כשל בבדיקת המאפיינים, נדף ממנו ריח עז של אלכוהול, כפי שציין אף בית המשפט המחוזי, בכך די כדי להרשיעו, ואין קבילות "הינשוף" מעלה או מורידה".

(ראה רע"פ 3882/12, 4207/12 מפי כב' השופט א. רובינשטיין).

ברע"פ 2964/12 קבעה כב' השופטת מ. נאור:

"דין הבקשה להידחות. נסיבותיה דומות לבקשות אחרות מסוג זה שבאו בפני בית משפט זה לאחרונה ונדחו (ראו והשוו רע"פ 2420/12 רע"פ 2419/12) בפרשות אלו כולן די היה בראיות התביעה כדי להביא להרשעת המבקש גם ללא צורך בבדיקת ה"ינשוף", ומשכך שאלת קבילותו איננה מעלה או מורידה.

כך פני הדברים גם בענייננו, המבקש הודה בשתייתם של 4 משקאות אלכוהוליים, מפיו נדף ריח חזק של אלכוהול ועד מטעמו העיד כי שתה אלכוהול ברכב, בניגוד לעדותו של המבקש".

(כמו כן ראה רע"פ 1804/12 כב' השופטת נאור, רע"פ 2419/12 ורע"פ 1599/12 כב' השופט א. רובינשטיין)

במקרה שלפנינו הנאשם הודה כי שתה 2 בקבוקי בירה, מפיו של הנאשם נדף ריח חריף של אלכוהול. מבדיקת המאפיינים עולה כי הנאשם כשל בחלק ממרכיבי הבדיקה, במבחן ההליכה על הקו הנאשם התנדנד, במבחן הבאת אצבע לאף החטיא הנאשם את הבאת אצבע לאף, התרשמות הכללית של ע"ת/2 היתה כי הנאשם נמצא תחת השפעה בינונית של אלכוהול, ס' 7 לת/4).

11. לטענת הנאשם, המאשימה לא הוכיחה את עובדות כתב האישום, וכל הראיות עליהן מתבססת המאשימה הן ראיות נסיבתיות, קרי בבדיקת המאפיינים.

בעפ"ת (חי') 44078-08-14 בן לולו נ' מ. ישראל נאמר:

"לדעתנו, לא נפל כל פגם בקביעותו של בית המשפט לתעבורה, אשר התבסס, בין היתר, על גרסת המערער כי שטה אלכוהול (כוס אחת של וודקה), במהלך הערב ועובר לנהיגתו, כישלונו בשני מבחני מאפיינים שנערכו לו לאחר התאונה, והעובדה כי מפיו של המערער נדף ריח של אלכוהול - לעניין זה די אם נפנה לרע"פ 4774/12, טומיסלב אגיץ נ' מ"י (מיום 8.7.12), שם נקבע כי":

"בדיקת הינשוף אינה הדרך הבלעדית להוכחת העבירה של נהיגה בשכרות. ניתן ללמוד על מצבו של נהג, בין היתר, מאופן נהיגתו, ריח הבל פיו וכן מהתרשמותו של השוטר העוצר אותו מהופעתו החיצונית ומבדיקת מאפייני השכרות. לכך יש לצרף פרמטרים כגון הודאות או הימנעות ממתן עדות בבית המשפט".

ראו גם ר"ע 666/86, סודקי עודה נ' מדינת ישראל, פ"ד מ(4) 463, 466.

לאור זאת, כאמור, אין מניעה להתבסס לצורך הרשעה בשכרות על מבחן המאפיינים.

12. לאחר ששמעתי ובחנתי את מכלול הראיות והעדויות והתרשמתי מהעדים שהעידו בפני, ובהסתמך על עדות עדי התביעה להם אני מאמין ועדותם מקובלת עלי, אני קובע כי הוכח שהנאשם עבר את העבירה המיוחסת לו בכתב האישום של נהיגה בשכרות וזאת מכח החזקה הקבועה בחוק בשל סירוב להיבדק, והן בהסתמך על ראיות נוספות המתבססות על ממצאי התנהגות כמפורט לעיל.

לאור כל האמור לעיל אני מרשיע את הנאשם בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

ניתנה היום, כ"ז שבט תשע"ה, 16 פברואר 2015, במעמד הצדדים.